

Forfatter: Clausen, Johannes Carl Emil

Titel: BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1857-01-15/1857-01-31)

Citation: Clausen, Johannes Carl Emil: "BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1857-01-15/1857-01-31)", i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 17. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000007.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*J. Clausen til Vilh. Beck.
Store Fiolstræde 214. ³⁾*

Først i Dag kan jeg, min kjære Ven! siges at være kommen til Ro, og det er da nærmest Grunden, hvorfor Du først nu, netop 14 Dage siden jeg forlod Uby, hører fra mig. Siden i Tirsdag d. 6. har jeg flakket om her i Byen for at faa Lejlighed; fra 1. Febr. bor jeg saa sammen med min Fætter Gad ⁴⁾, hvad jeg tror at ville blive godt tjent med, da jeg af disse faa Dage, da jeg har været ene, har gjort den Erfaring, at jeg ikke godt taaler at være ene. — Naar jeg nu her fra mit ensomme Værelse sender Dig nogle Linier, føler jeg først Trang til af Hjertet at takke Dig, kjære gode Ven! for den forløbne Tid, som jeg tilbragte i dit Hjem. Du gav mig saa mange Beviser paa dit Venskab, som har styrket min ikke stærke Aand, og herfor føler jeg s. 18en inderlig Taknemlighedsfølelse. Men jævnsides denne Taknemlighedsfølelse gaaer ogsaa en levende Erkjendelse af, at jeg ikke, mens vi have været sammen, har været taknemmelig i Gjerningen, derved at jeg ikke altid var saa venlig og kjærlig mod Dig, som Du som Ven kunde forlange. Vær imidlertid forvissat om, at den gode Villie manglede ikke. Den svage Karakter gav kun altfor ofte efter for det i Naturen værende daarlige; og Du vil vist have opdaget mange Fejl hos mig, som Du troede mig fremmed for. Kunde Du overse disse Fejl, vise mig dem og endda bevare dit Venskab for mig, da har dette Venskab virket til at gjøre mig bedre, og da først hviler det paa den Grund, som tilfældige Omstændigheder ikke kunne omstøde. Vore Anskuelse af, hvorledes man helst bør tage Livet, navnlig i Forhold til de Mennesker, som man kommer i Berøring med, ere jo meget forskellige, men slige Differentser, tildels begrundede i de forskellige Individualiteter, kunne jo ikke forhindre, at vi ere sande Venner, det vil sige, at vi stræbe at gjøre hinanden bedre ved at vække og formane hinanden. Der er saaledes fra min Side adskillige Ting, som jeg vilde gjøre Dig opmærksom paa, og det vel netop fordi jeg troer, at Du som Ven ikke vil tage mig mine Bemærkninger ilde op, selvom Du ikke kunde billige deres Rigtighed. Dette vil jeg i et senere Brev komme tilbage til.

Du hilses kjærligst af din Ven

Johannes Clausen.